

Sygn. akt I C 81/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Przemysław Maciejewski

Protokolant: Gabriela Cichocka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 października 2017 r. w B.

sprawy z powództwa H. W.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie

1. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda H. W. kwotę 3.000 zł (trzy tysiące złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda H. W. kwotę 758,50 zł (siedemset pięćdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Belchatowie kwotę 70,50 zł (siedemdziesiąt złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;
5. nie obciąża powoda obowiązkiem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 81/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 13-02-2017 r. przedstawiciele ustawowi małoletniego powoda H. W. wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) SA w W. kwoty 4 000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w związku z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 20-07-2016 r. z ustawowymi odsetkami od dnia 27-08-2016 r. do dnia zapłaty, a także o zwrot kosztów procesu wskazując, że powód doznał szkody w wypadku komunikacyjnym, którego sprawca kierował pojazdem objętym ubezpieczeniem OC na podstawie umowy zawartej z (...) SA w W..

Pełnomocnik pozwanego nie uznał żądania pozwu wnosząc o jego oddalenie i zwrot kosztów procesu (k. 21 i n.). Podniósł, że zadośćuczynienie już wypłacone przez zakład ubezpieczeń jest wystarczające.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 20-07-2016 r. H. W. (ur. (...)) uległ wypadkowi komunikacyjnemu, którego sprawca kierował pojazdem objętym ubezpieczeniem OC na podstawie umowy zawartej z (...) SA w W..

(okoliczności niesporne)

W trakcie wypadku H. W. został uderzony w twarz oparciem fotela. Po tym przez dwa tygodnie narzekał na ból szczęki. Po wypadku przez 3 dni przebywał w szpitalu razem z matką. Miał przez 3 dni problem ze spożywaniem posiłków (głównie z gryzieniem).

(okoliczności niesporne)

Przedstawiciele ustawowi powoda w dniu 26-07-2016 r. zgłosili roszczenie o zadośćuczynienie zakładowi ubezpieczeń, który przyznał i wypłacił 1 000 zł tytułem zadośćuczynienia.

(okoliczności niesporne)

Skutkami wypadku z dnia 20.07.2016 roku była reakcja stresowa adekwatna do traumatycznej sytuacji. Negatywne objawy fizyczne utrzymywały się do około tygodnia czasu po zdarzeniu. Do jednego miesiąca po zdarzeniu utrzymywały się negatywne objawy emocjonalne: lęk przed jazdą samochodem, niepokój o najbliższych, powroty do negatywnych wspomnień dotyczących wypadku. Aktualnie nie stwierdza się żadnych zaburzeń rozwoju umysłowego i emocjonalno-społecznego, które mogłyby być konsekwencją tego wypadku.

(dowód: opinia biegłego k. 39)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy były w zasadzie niesporne. Sąd ustalił na podstawie treści pozwu, wyjaśnień przedstawicieli ustawowych powoda, a także pism dotyczących zgłoszenia szkody i przyznania zadośćuczynienia oraz dowodu z opinii biegłego psychologa.

Podstawą żądania powoda jest przepis art. 444 § 1 i 455 § 1 kc.

Zgodnie z art. 444 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Art. 445 § 1 stanowi, że w wypadkach przewidzianych w art. 444 sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Uszkodzenie ciała w rozumieniu art. 444 § 1 kc polega na naruszeniu integralności fizycznej człowieka (np. rany, złamania). Naruszenie to może dotyczyć nie tylko samej powłoki cielesnej, ale również tkanek oraz narządów wewnętrznych (uszkodzenie organów wewnętrznych). Rozstrój zdrowia natomiast wyraża się w zakłóceniu funkcjonowania poszczególnych organów bez ich widocznego uszkodzenia (np. zatrucie, nerwica, choroba psychiczna). Możliwe jest jednoczesne zaistnienie uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia.

Powód nie doznał uszczerbku na zdrowiu w rozumieniu Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U.2013.954 j.t.). Nie należy jednak zapominać, iż procentowy rozmiar uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia jest tylko jednym (posiłkowym) z kryteriów ustalania wysokości zadośćuczynienia i nie determinuje tej kwoty bez uwzględnienia wszystkich innych okoliczności sprawy. Sąd obowiązany jest uwzględnić także rodzaj, natężenie i czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych powoda.

Przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów, jakie należy uwzględniać przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego. Sąd powinien wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności konkretnej sprawy mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, a zwłaszcza stopień i czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych, prognozę na przyszłość, wiek poszkodowanego.

Zadośćuczynienie określone w art. 445 § 1 kc ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego wysokość ta nie może być nadmierna w stosunku do doznaney krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa,

a więc winna być utrzymana w rozsądnych granicach (p. wyrok SN z dnia 22 marca 1978 r., IV CR 79 / 78). Winna to być zatem kwota „ odpowiednia ”. Dla oceny, czy określona suma jest „odpowiednim” w rozumieniu art. 445 § 1 kc zadośćuczynieniem za doznaną krzywdę, decydujące znaczenie ma charakter i rozmiar krzywdy doznaney przez poszkodowanego. Nie bez znaczenia jest tak ze szeroko rozumiana sytuacja życiowa, w jakiej znajduje się poszkodowany. Na ocenę tę nie ma natomiast wpływu sytuacja – w szczególności majątkowa – sprawcy szkody (p. wyrok SN z dnia 7 października 1998 r., I CKN 419 / 98).

Cierpienie powoda z powodu urazów oraz cierpienie psychiczne były umiarkowane. Wypadek nie spowodował trwałych ani długotrwałych skutków dla zdrowia. Bezsprzecznie powód doznał bólu oraz stresu związanego z udziałem w wypadku i leczeniem oraz dyskomfortu spowodowanego obniżoną sprawnością w krótkim okresie bezpośrednio po wypadku.

Skutkami wypadku z dnia 20.07.2016 roku była reakcja stresowa adekwatna do traumatycznej sytuacji. Negatywne objawy fizyczne utrzymywały się do około tygodnia po zdarzeniu. Do jednego miesiąca po zdarzeniu utrzymywały się negatywne objawy emocjonalne: lęk przed jazdą samochodem, niepokój o najbliższych, powroty do negatywnych wspomnień dotyczących wypadku. Aktualnie nie stwierdza się żadnych zaburzeń rozwoju umysłowego i emocjonalno-społecznego, które mogłyby być konsekwencją tego wypadku.

Biorąc pod uwagę wszystkie przytoczone okoliczności Sąd uznał, iż zadośćuczynienie w kwocie 4 000 zł w pełni zrekompensuje doznaną w wyniku wypadku krzywdę. Powód otrzymał już od pozwanego kwotę 1 000 zł tytułem zadośćuczynienia, zatem do zasądzenia pozostało 3 000 zł. Powództwo ponad tę kwotę podlegało zatem oddaleniu. Żądane zadośćuczynienie byłoby wygórowane w okolicznościach sprawy.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 w zw. z art. 817 § 1 kc uznając za zasadne ich żądanie za okres od dnia następnego po upływie 30-dniowego terminu liczonego od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku i zgłoszenia roszczenia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 100 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Powód wygrał proces w 75 %, powinien ponieść koszty procesu w 25 %. W pozostałej części obciążają one pozwanego.

Na koszty procesu po stronie powoda złożyły się: kwota 200 zł – uiszczona opłata sądowa od pozwu, kwota 200 zł – uiszczona zaliczka na opinię biegłego, kwota 900 zł – wynagrodzenie pełnomocnika (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych) i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa; łącznie 1 317 zł. Po stronie pozwanej kosztami było wynagrodzenie pełnomocnika (900 zł) i opłata skarbową (17 zł). Razem koszty wyniosły 2234 zł. Pozwany powinien je pokryć w 75 % (1 675,50 zł). Zapłacił 917 zł, zatem powinien jeszcze zwrócić powodowi 758,50 zł – pkt 3 sentencji.

Ponadto Sąd nakazał na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r.

o kosztach sądowych w sprawach cywilnych pobranie od pozwanego kwoty 70,50 zł tytułem 75 % nieuiszczonych wydatków na opinię biegłego, tymczasowo pokrytych z sum Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Belchatowie. Na podstawie art. 113 ust. 4 powołanej ustawy Sąd odstąpił od obciążenia pozwanego pozostałą częścią nieuiszczonych wydatków na opinię biegłego.